

Les universitats dels Països Catalans han anat recuperant els darrers anys part del protagonisme cultural.

62

La plàcida maniobra de pintar

Hans Mòller

El pintor Albert Ràfols Casamada ha estat fundador i director durant disset anys de la prestigiosa escola Eina.

LLIBRES

66

Llegir i escriure sense límits

Marc Candela

Les possibilitats interactives d'Internet, gràcies a l'hipertext, provoquen canvis en la manera de compondre els textos i de llegir-los.

GALERIA

73

L'Altaveu 99 s'omple de música i poesia

Beatriz Cabezas

La interacció entre la música i la poesia protagonitza el festival Altaveu 99, que se celebra del 8 al 12 de setembre a Sant Boi de Llobregat.

OPINIÓ

11

El miratge balear

Pere Martí

12

Els estafadors...

Toni Canís

14

De Balaguer a Chávez

Llibert Ferrí

L'ambaixada dels embolics

Xavier Vinader

82

Chichicastenango, 1

Joan Francesc Mira

EDITORIAL

Aneto 99

Més enllà de la memorable –no ho confongueu amb honorable– anècdota de l'ascensió de Jordi Pujol a l'Aneto, la convocatòria de les eleccions al Parlament de Catalunya és una bona notícia, encara que s'hagi fet unes setmanes abans del final de la legislatura. Quan els polítics, en menys de dotze mesos, han de demanar el vot als ciutadans per als comicis europeus, estatals, autonòmics i municipals, l'ambient electoral és inevitable. Els temps que corren exigeixen grans decisions

estratègiques als governs, decisions que demanen diàleg i reflexió, dues pràctiques difícils en temps d'eleccions. Per això –feina feta no fa destorb–, benvingut sigui el 17 d'octubre, perquè així el 18 ja sabrem de quin mal hem de morir (o no).

El fet és que aquesta vegada les eleccions són molt

més interessants que altres. Per exemple, és la primera vegada que es votaran els candidats al Parlament de Catalunya havent-hi un govern del Partit Popular a Madrid. Més clarament, és la primera vegada des de 1984 que el candidat socialista, el principal rival de Pujol, no comptarà amb el suport del partit que governa a Madrid. Encara que sigui difícil de preveure com pot influir aquest factor a l'hora de decidir el vot, el que és segur és que no és una qüestió menor. La gent del Partit Popular, per exemple, ja ha anunciat que els ministres "desembarcaran" a Catalunya durant la campanya electoral.

I des de les files socialistes es pot tenir la sensació que aquest és un factor favorable, perquè pot treure força a les tradicionals acusacions de sucursalisme. De fet, que el

PSOE governés a Madrid, que tingués ministres catalans, mai no va servir perquè el PSC (PSC-PSOE) guanyés les eleccions al Parlament de Catalunya.

Fem aquestes reflexions perquè seria lamentable que el factor Madrid –que existeix, i que pesa– arribés a ser determinant el 17 d'octubre. Serà determinant la primavera del 2000, a les eleccions generals, però no ara. En aquest canvi de segle, de manera més evident que mai, la política es mou per factors

locals i globals alhora, i els ciutadans de Catalunya tenen molts motius més de preocupació a part de les relacions amb el govern espanyol. Malgrat això, tant el president de la Generalitat, Jordi Pujol, que aspira a la reelecció –fins al dia d'avui, Pujol no ha dit que siguin les seves últimes eleccions–, com el candidat socialista,

Pasqual Maragall, donen una gran importància a les relacions amb Madrid en els seus missatges.

L'altra tendència que cal evitar és la bipolarització. Afortunadament, Catalunya és plural i aquest pluralisme no ha estat aliè a l'evolució recent del país. El pluralisme ha donat bon resultat i, a més a més, és més democràtic. Obligar els electors a triar entre Pujol i Maragall no es correspon amb aquesta realitat i pot provocar l'abstenció dels sectors socials que no se sentin representats amb cap d'aquestes dues propostes. No ens cansarem de recordar-ho, i faran bé de recordar-ho també les dues forces majoritàries, sobretot quan tots els partits polítics travessen moments de debat intern en què el pluralisme es fa evident fins i tot a dins de casa. ■

"Afortunadament, Catalunya és plural i aquest pluralisme no ha estat aliè a l'evolució recent del país. Ha donat bon resultat i, a més a més, és més democràtic."